

İsbati Ehlibeyt as

<"xml encoding="UTF-8?">

Seyyid Abdulkadir Yigit Dede

29.02.2007 / MALATYA

Hamd, ancak yer ve göğün yaratıcısı, gökte ve yerde bulunan yarattıklarının rızkını veren, onları esirgeyip koruyan, aynı lahza içinde tüm yarattıklarının ihtiyaçlarını duyan ve onların ihtiyacını gideren Ol Yüce yaratıcı olan Allahu teala' yadır.

Salat ve selam ise; Onun Kendine yakışır kendi sıfatlarıyla süslediği ve onu hikmetleriyle nişanelediği Peygamberlerin Hatemi Hazreti Muhammed b.Abdullah Sallallahu Aleyhi ve Alihi ' ye ve onun tathir, masum ve yaratılmışların en hayırlısı olan Ehlibeytinedir.

Sayın Kardeşlerim,

Allah Azze ve Celle, yeryüzünde onu bilesin (Vahdaniyet), kendisinin ismini yüceltilsin (Uluiyet), ona kulluk etsin (Ubudiyet), ondan gayri yasama ve yürütme hakkı kimsenin hükümet (Hakimiyet) edemeyeceğini ve ins ve cinnin ahlak-edebini terbiye (Rabbaniyet) etmede sadece Allaha ait olduğunu insanlara telkin,tembih ve öğütte bulunsun diye; Bakara suresi 30. "Hani Rabbin meleklerle, ben yeryüzünde mutlaka bir halife yaratacağım demişti" ayetinden de anlaşılacağı gibi insanı en güzel bir suretle yaratmıştır; Tin suresi 4. ayeti "Gerçekten de biz, insanı, en güzel bir sûrete sâhip olarak yarattık." Ve Âdem sefiyullah selamullah aleyh'i hem insanoğlunun babası, hem de kendinden gelenlere bir eğitici, bir öğretici, terbiye edici, nasihat ve öğüt verici olarak Allahın nehiy ve emirlerini okuyucu bir peygamber kıldı. Bakara suresi 151. ayeti celilesi, "Nasıl ki içinizden size bir Peygamber gönderdik. Size âyetlerimizi okumada, ahlâkınızı temiz bir hale koymada. Size kitap ve hikmet öğretmede ve bilmediğiniz şeyler hakkında size malûmat verip sizi bilgi sahibi etmede".

Ancak daha sonraları, Allahın nehiy (münkerden) ve emirleri(marufı)'ne uyan ve uymayan topluluklar oluştu. Meşhur olduğu gibi, Habil (a.s.) ve Kabil (l.a.) hadisesi ile başlayan, birbirlerinin haklarını gasp etmek, esir almak, birbirlerini katletmek, yek diğerinin üstünde saltanat kurmak, bunlarla da yetinmeyip zayıf olanları köleleştirmek ve sapıkça yollara giderek, ağaç ve taştan yaptıkları putları kendilerine tanrı olarak kabul edip putlarına kurban olarak sunma cürümünü işlemişler ve hala da bu alçak ve zelil fiiliyatlarını işlemekteler. Rivayet edildiği gibi, Bu Yüce peygamber ve ata-babamız Adem Safiyullah aleyhisselam' ile

başlayarak gelen 124.000 yahut diğer bir rivayetle 224.000 peygamberin Hatemi Hazreti Muhammed bin Abdullah Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Sellem' e kadar bu zalimane cürümler, cinayetler, ahlaksız ve zelil amelli amiller hayatlarını sürdürmekte. Elbette ki hala bu ahlaki bozukluk, adaletsiz yönetimler ve sömürge çarkları devam etmektedir.

Hazreti Allah Azze ve Celle, derken Peygamberimiz olan Hazreti Muhammed b. Abdullah Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Sellem 'i bize hak olan ayetlerinde hiçbir şek ve şüphe bulunmayan bir kitapla gönderdi. Bu hususta, Bakara suresi 2. "Bu, bir kitaptır ki onda şüphe yok. Takvâ sahiplerine yol göstericidir" buyurmaktadır. Bu kitapta ki ayetler de asla ve asla şek ve şüphe yoktur, ancak bugün Ehli beyt aleyhimmusselam 'ı varis bıraktığını hafife almak onlar hakkında mubalağa etmek, yahut onlarıjn varis olduğunu inkar etmeğe kadar gidildi. Halbuki bu din nasıl algılanıyor anlam veremiyorum yoksa ayrı bir Kitap dan ve peygamberden mi bahsediyoruz anlayamadım, ancak Allahın ayetleriyle mubalağa edilirmi? Yine, Bakara suresinin 23. ayetinde "Kulumuza indire geldiğimiz Kur'ân'da şüpheniz varsa ona benzer bir sûre getirin, doğrucuysanız Allah'tan başka tanıklarınızı da çağırın" buyurmuştur. O, peygamberine ilk vahyiyle, "oku' mayı emretti. Burada okumaktan kasıt okuma-yazma yetisini kazanmak mı? Yoksa emredilen ilahi kelimeleri tekrar etmek mi idi?"Size âyetlerimizi okumada" lafzıyla size ayetlerimizi aktarmada, hakka davet etmede, o kitabı öğütlemeye manasındaydı. Zaten, O yüce elçi bundan başka ne "okuma" ne de bir şey söyleme yetisine sahip idi, Ahzab suresi 2. ayeti celilesi "Ve Rabbinden ne vahiy edildi ise ona uy; şüphe yok ki Allah, ne yapıyorsanız hepsinden de haberdardır". Zira o, yüceler yücesi uçsuz bucaksız âlemlerin efendisinin elçisi olarak hem insanlığa hem de cinlere Peygamber olarak gönderilmiş övülmüş (Ahmed) bir rahmet idi. Ve o peygamberi kendisine vahiy edildiği gibi insanlara "kitabı okumada" yani marufu emreylemede ve münker (kötülük)'den nehiy eylemedeydi. Bu doğrultuda, ilk tebliğ etmesi gereken topluluk, akrabalarıydı. Şuara 214- "Ve en yakın akrabalarını korkut" ayeti inzal olduğunda, Hazreti peygamber Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Sellem Hâşim oğullarını davet etti ve onlara bir yemek verdi ve yedirdi-içirdi. Sonra: "Ey Abdül-Muttalib oğulları" dedi, "Bana itâat edin, yeryüzüne hâkim ol un. İçinizden kim bana yardım eder, bu işte beni kuvvetlendirirse kardeşim, vasîm, vezîrim, vârisim ve benden sonra halifem olur" buyurdu. Hazreti Emir İmam Ali aleyhisselam "bu işte, ben sana yardım edeceğim." Hz. Peygamber (s.a.a) "Otur" buyurdu ve sözünü bir kere daha tekrarladi. Gene Hazreti Emir İmam Ali aleyhisselam' dan başka cevap veren çıkmadı. Üçüncü defasında Hz. Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Sellem, Hazreti Emir İmam Ali aleyhisselam'a "Otur" buyurdu; ve Hazreti Emir İmam Ali aleyhisselam' a işaret ederek "Sen Artık benim kardeşim, vâsim, vezîrim, vârisim ve benden sonra halifemsin". El-Müracaat: s. 123, Taberi Tefsiri c.19 s. 68, Dürr-ül Mensur c.5 s.97, El-Mizan c.15 s.335 kaynaklarında ise

şöyle tahriç olunmaktadır. Başka bir rivayet de ise, orada hazır bulunanların hiçbirinden bir ses çıkmaz ve yalnızca Hazreti Emir İmam Ali aleyhisselam kalkıp "Ey Allah'ın Peygamberi! Sana yardım etmeye ben hazırım" der.

Hz. Resulullah Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Selem, Hazreti Emir İmam Ali aleyhisselam' a "Ey Ali! Sen otur" der ve bu sahne üç defa tekrarlanır. Her üçünde de o Hazret'e icabet eden yalnızca Hazreti Emir İmam Ali aleyhisselam' olur.

Bunun üzerine, Hz. Resulullah Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Sellem mübarek elini Hazreti Emir İmam Ali aleyhisselam' ın omuzuna koyarak: "Bu benim kardeşim, vasim ve sizin aranızdaki halifemdir, onu dinleyin ve ona itaat edin"

Gelenler, dönerlerken Ebû-Tâlib hazretlerine, kardeşinin oğlunun dinine girersen oğlun, sana emîr olacak diyerek onunla alay ettiler.

Rivâyet edilmiştir ki: Hz. Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Sellem onları çağırmıştı. Kırk beş kişi gelmişti. Ebû-Leheb de içlerindeydi; dedi ki: Yâ Muhammed, bunlar, amcaların, amca oğulların, bir araya geldiler, ne söyleyeceksen söyle.

Hz. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Selem, ayağa kalkıp Allah'ı övdü, sonra, "Korkutan, yakınlarına yalan söylemez. Kendisinden başka tapacak bulunmayan Allah'a andolsun ki ben, bilhassa size Allah elçisi olarak gönderildim, umûmi olarak da bütün insanlara. And olsun Allah'a nasıl uyuyorsanız öylece de öleceksiniz, nasıl uyanıp kalkıyorsanız öylece de tekrar diriltileceksiniz; nasıl, çeşit çeşit işlerde bulunuyorsanız öylece de soruya çekileceksiniz. İyiliğe karşılık iyilik bulacaksınız, kötülüğe karşılık kötülük. Cennet de ebedîdir, cehennem de. Siz, ilk korkuttuğum kişilersiniz" buyurdu. Onların bir kısmı inandı, Müslüman oldu. İmânını ilk izhâr eden, Hazreti Emir İmam Ali Aleyhisselam' idi.

Ayrıca kaynaklar şöyledir de; Salebi ve Taberi "El-Kebir" adlı tefsirlerinde. Yine, İbn-i Kesir kendi tefsirinin Şuarâ Sûresi'nin

tefsirinde, Taberi "Tarih-ül Ümem ve Müluk" adlı tarih kitabının 217. sayfasında, İbn-i Esir "El-Kamil" adlı tarih kitabının 2.

cildinin 22. sayfasında, Ebu-l Feda kendi tarihinin 1. cüz'ünün 116. sayfasında, İbn-i Ebu-l Hadid "Şerh-i Nehc-ül Belağa" adlı

kitabının 3. cildinin 257. sayfasından 281. sayfasına kadar olan bölümünde, Halebi "Es-Siret-ül Halebiyye" adlı kitabının 1.

cüz'ünün 381. sayfasında, Ahmet bin Hanbel "El-Müsned" adlı kitabının 1. cüz'ünün 111, 159

ve 331. sayfasında, Nesai "Hasais-ül Aleviyye" adlı kitabının 6. sayfasında, Hakim "Müstedrek-üs Sahiheyne" adlı kitabının 3. cüz'ünün 123. sayfasında ve bilahare "Kenz-ül Ümmal" kitabının 392, 396, 397, 408. sayfalarında, Ahmet bin Hanbelin Müsnedinin haşiyesinde basılmış olan "Müntehab-ülKenz-ül Ümmal" kitabının 5. cildinin 41. sayfasından 43. sayfasına kadar olan bölümlerinde bu hadisin çeşitli tariklerden nakledilmiş olduğunu ve bir çok alimin onun sahih hadis olduğunu açıkça belirtmiş olduğunu görebilirsiniz. Şimdi soruyorum sayın okuyucuya Allahın peygamberi kendi hevesiyle mi bu benim amcam oğludur, eniştemdir, kızımıdır, yahut yakınımdır ve sair diye, bir de Hazreti Emir İmam Ali Aleyhisselam çocuk ise nasıl her an Allahın kontrolünde olan o yüce insan henüz akılbuluğ olmayan birine bir emanet teslim edebilir? onu kendisine vasi ve vezir tayin edebilir? Enfal suresi 20. ayetinde "Ey inananlar, Allah'a ve Peygamberine itaat edin, Kur'ân'ı dinlediğiniz halde ondan yüz çevirmeyin". Onun konuştukları sadece kuranın emri gereği olmuştur ve vahyin doğrultusunda olmuştur. Ahzab suresi 2- Ve Rabbinden ne vahy edildi ise ona uy;" yoksa o vahye uymadı mı kesinlikle hayır, Necm suresi 3- 4. ayetlerde Allah onun nasıl davrandığını şöyle açıklamaktadır. "Ve o kendi dileğiyle söz de söylemedi. Sözü, ancak vahyedilen şeyden ibaret". Bu ayetlerden anlaşılacağı gibi, onun ilmi, tamamen her davranışı, kültürü, siyaseti, ahlakı, bireysel ve sosyal tüm amelleri ilahiydi. Ve bu din soy-sopun velayetinde mi? (idarecilik,yöneticilik veya maslahatında) olduğunu mu iddia ediyorsunuz diyorlar, ancak, hiç bakmadılar ki Allah subhanehu müteal neden temizlikten bahsederek dursun, helal yemekten, adil davranmaktan güzel huy ve ahlak-edepten ancak tüm bunların bir insanda hasıl olması için, onun Allahın emir ve nehiylerini, öğüt ve nasihatlerini dinlemesinden geçtiğini ve bu emir-nehiy ve güzel ahlakla kuşanmış olan soy-sopça edepli ve tathir kimselerden peygamberler ve Allahın işaret ettiği Salihler gelebilir.Allah teala "sadıklar, Salihlerle ve sabredenlerle beraber olun" buyurmaktadır. Hal böyleyken, nasıl Allahın elçisi ola,hem böyle edepli ve izzet sahibi bir peygamber ola zira hiçbir peygamberin ihanetine rastlanmamışken ve peygamberlerin seyyidi olan Hazreti Muhammed Bin Abdullah Sallallahu Aleyhi ve Alihi ve Selem kalkıp risalet (nubuvvete)' e ters hareket edebilsin, böyle bir şey mümkünmüdür? Vallahi, hayır, Yunus suresi 38. ayetinde "Yoksa onu Peygamber uydurdu mu diyorlar?" buyurmaktadır. Onun soyu yine onun hadisleriyle gösterilmektedir ki ; Peygamberimizin babası Hz.Abdullah Kureyş kabilesinden ve Haşim oğulları soyundandır.Hz. Abdullah'ın babası Abdulmuttalip annesi de Fatıma'dır. Peygamberimizin dedeleri aşağıdan

yukarıya doğru söyle sıralanır.

Abdulmuttalip Haşim, Abdi Menaf, Kusayy, Kilab, Mürre, Ka'b, Lüeyy, Galib, Fihri, Malik, Nadr, Kinane, Huzeyme, Müdrike, İlyas, Mudar, Nizar, Maad, Adnan. Adnan ile Hz. İsmail Aleyhisselam arasında kırk kadar ata bulunduğu bildirilmekte ve Peygamberimizin soyu böylece Hz. İbrahim Aleyhisselama dayanmaktadır Hz. İsmail'in on iki oğlundan birisi olan Kadar Adnan'ın soyunu Hz. İsmail'e bağlar (). "Allah, İbrahim oğullar'ından, İsmail'i, İsmail oğullarından, Kinane oğullarını, Kinâne'den Kureyş'i, Kureyş'ten Beni Hâşim'i Benî Hâşim'den de beni seçti () ve nitekim Allah bizatihi, Ali İmran suresi 33. ayetinde Şüphe yok ki Allah, Âdem'i, Nûh'u, İbrahim soyunu ve İmrân soyunu seçti, âlemlere üstün etti" buyurmaktadır. Bu üstünlüğü veren elbette ki Allah azze ve celledir, Bakara suresi 124. ayeti celileside - "O zamanlar Rabbi, İbrahim'i bâzı sözlerle sınamıştı. O, bunları yerine getirip tamamlayınca dedi ki: Ben seni insanlara imam edeceğim. İbrahim, soyumu da imam et dedi. Allah, benim ahdime dedi, zâlimler nail olamazlar". Şimdi burada ben kendi görüşlerimi veya değerlendirmelerimi koyamıyorum aziz okuyucu sadece hadislerle ışık tutmaya çalışacağım ve yine Sâd suresi 26. ayetinde, Allah Subhanehu Teala buyurur ki "Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife kıldık". Burada görüldüğü üzere, bu ayet-i kerimede masum olup, nübüvvet makamına ulaşmış olan Hz. Davud'u bizzat Allah Teala'nın kendisi imamet ve hilafet makamına tayin ettiğinden bahsedilmektedir. O halde bu ayet de bizim, imamın masum olması ve Allah tarafından tayin edilmesi gerektiğine dair olan inancımızı doğrulamaktadır. Öyleyse, sen insanlar arasında hak ve adalet ile hükümlerini ver Allah, peygamberinden sonra kulları arasında bir varis, vasi, vezir, idareci adil bir rehber, imam seçmesi için onu bir ve son kez de tarih sayfalarının de kaçınılmaz olarak kabul edilmekte olan Gadir - i Hum denilen yerde Cuhfe kuyusunun başına vMaide suresinin 67. ayetini inzal ederek şöyle buyurmuştur; ".Ey Peygamber, bildir, sana Rabbinden indirilen emri ve eğer bu tebliği ifâ etmezsen onun elçiliğini yapmamış olursun ve Allah, seni insanlardan

korur. Şüphe yok ki Allah, kâfir olan kavme, doğru yola gitmek hususunda başarı vermez. Rivayet edilir ki bu ayet geldiğinde 1. sini Arafat'ta, 2.sini Mina'daki Hîf Mescidi'nde, ve, 3. sünü ise okuduğu hutbelerin en sonuncusunu ise Gadir-i Hum'da okuyarak son gelen ayetten bir evvel ki olan Maide 67. ayeti celile mucibince bizlere "Ey insanlar! aranızda öyle birşey bırakıyorum ki, ona sarıldığınız taktirde asla sapmazsınız. Allahın kitabı Kur'an ve İtretim Ehlibeytimdir." Ve bu hadisi de buyurmakla Allah katında risalet (Nübüvvet) görevinin rukunlarından olan, bir hadiseyide ifa etmiştir. Ki hazreti peygamberi Ekrem Muhammed b.Abdullah Sallahu aleyhi ve alihi ve sellem Mekke' den Medine' ye hicreti akabinde Medinelilerin ona mücevherat ve hediyeler getirip Ey Allahın peygamberi ana ve babamız sana kurban olsun Mekkeliler sana bunca eziyet ettiler biz ise seni kendimize emir ve sultan edeceğiz. Bu kez Allah Azze ve Celle Şura suresi 23. ayeti celilesinde şöyle buyurmuştur; "Bu, Allah'ın, inanan ve iyi işlerde bulunan kullarını müjdelemesidir işte. De ki: Sizden, tebliğime karşılık bir ücret istemiyorum, istediğim, ancak yakınlarıma sevgidir ve kim güzel ve iyi bir iş yaparsa onun güzelim mükâfâtını arttırırız; şüphe yok ki Allah, suçları örter, iyiliğe, mükâfatla karşılık verir".Bu zikredilen ayeti celilenin istikametinde Kuran-ı Şerif ve Ehli Beyt (a.s.) 'ı miras bırakmış ve Imam Ali (a.s.)'ı kendisinden sonra vezir, vekil, vasi, imam ve mewla olarak bırakarak şu hadisleri okumuştur; hatta bu hususa Resulullah (s.a.s.) Allahın Peygamberine bu ayetler inzal olmazsa o nasıl kendi ehli beytini bize varisler olarak tayin edebileydi. O Yüce insan , iki cihan serveri, Resuli Kibriya Ahzab suresi 2./ Necm suresi, 3-4, ayrıca Ali İmran 161. bu ayetlere rağmen, nasıl önce kendisini ateşe atarak risaletin dışında bir söz ve kelime ederdİ?, Allah aşkına "El Adl" diyorum ve El Adl 'a davet ediyorum. Gadiri Hum Günü verilen ahd, verilen söz, yapılan ikrar (bey'at) şu ayeti kerimeyle uyarılmaz mı idi? Ki Allah burada bunun ehemmiyetine binaen buyurmamış mı dır? Akabe de yahut Gadiri Humda

Fetih Suresi 10. ayetinde - " Şüphe yok ki seninle bîatlaşan-lar, ancak Allah'la bîatlaşmışlardır, Allah'ın eli, onların ellerinin üstündedir; artık kim dönerse zararı kendi nefsinedir ve kim Allah'la ahitleştiği şeyde durursa ona, yakında büyük bir ecir verilecektir." Acaba orada (Gadiri Humda)

yapılan tebliğ acaba ne idi yoksa peygamber sallallahu aleyhi ve alihi ve selem den sonra bu ilahi ve tüm dinlerin hatemi ve geçmiş peygamberleri ve o peygamberlerin getirdiği din-şariat ve kitaplarının şahidi ve tasdiki olan İslam dini sahipsiz mi kalacaktı yahut ulu orta kullar arasında

kim kaparsa onun mu olacaktı idare-i maslahatı İslam hayır kesinlikle ve kesinlikle öyle olmayacaktı ve olmamalıydı zira o kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır, "Onlar ağızlarıyla Allah'ın nûrunu söndürmek istiyorlar. Halbuki, kâfirler istemeseler de Allah nûrunu tamamlayacaktır." (Saf, 8) ancak bundan sonra bir tek bir şey kalıyor, o da Bakara 279.

ayetinde Bunu yapmazsanız bilin ki Allah'la ve Peygamberiyle savaşa giriştiniz. Tövbe ederseniz anamalınız sizindir, ne zulmedersiniz, ne zulüm görürsünüz.Ve edilen emanetlere ne peygamber ihanet etmiştir nede müminle edebilir artık ancak bilerek ahidlerinden dönenler istisna. Enfal suresi 27- Ey inananlar, Allah'a ve Peygambere hıyânet etmeyin ve bile-bile emânetlerinize de hıyânette bulunmayın.öyleyse korkun o günden o gün hesabı çetindir Şuara suresi 94- Hepsi de, birbiri üstüne, baş aşağı cehenneme atılmışlardır tapanlar da, tapılanlar da.

Ve İblîs'in bütün ordusu da. Anlayanlara bu yazım hediye, Ali İmran suresi 144 de Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce nice peygamberler geldi geçti. Ölürsa, yahut öldürülürse gerisin-geriye mi döneceksiniz? Kim dönerse bilsin ki Allah'a hiçbir sûretle zarar vermez ve Allah şükredenlerin karşılığını yakında verecektir.

Ama bakıyoruz ki verilen bir beyat var ve o peygamber yeryüzünden ayrılır ayrılmaz çok elimdir ki bu ayeti sanki "peygamber nasıl olsa o geçip gitti " artık kim bize hükmedebilir diyerek " Şüphe yok ki seninle bîatlaşan-lar, ancak Allah'la bîatlaşmışlardır"ayetini unuttular, halbuki bu ikrarları veya beyatlerinde unuttukları yahut da Allaha zaten iman etmemişlerdi(!)? yahutta "Allah'la ve Peygamberiyle savaşa giriştiniz" göze alarak cehenneme mi yöneldiler? Burada pek çok soru ortaya çıkıyor. İnancımızda acaba şüphede miyiz? diye araştıranlar ararken gerçeği aramada haklı olarak nasıl karar almak zorunda kalıyorlar bakmak lazım. Aksi halde yeryüzünde amelleri boşa çıkmış mel'un birileri olarak dolaşmaz mı yız? Ahzab 57- Gerçekten de Allah'ı ve Peygamberini incitenlere Allah, dünyâda da lânet etmiştir, âhirette de ve onlara, horlayıcı, aşağılatıcı bir azap hazırlamıştır.

Ne kadar elim bir azaptır ki dünyadan bir pay elde etmek için Allah ile olan ahdini satarak dolaşanlara onlar için Allah buyurur ki Bakara suresi 90- Ne pis şeydir o kendilerini satmaları, bu sûretle de Allah'ın indirdiği Kur'ân'a kâfir olmaları, Allah'ın, kullarından dilediğine ihsân edip kitap indirmesine haset ederek kâfirlikte.

Vesselamu Aleyküm Ve Rahmetullah